Lieta Nr. **11400032114**

K11-0160-14

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2014.gada 14.jūlijā

Cēsu rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis **H.Brasovs**

ar sekretāri **S.Vilciņu**

piedaloties prokuroram **A.Šūlmeisteram**

atklātā tiesas sēdē izskatot krimināllietu

/pers. B/, personas kods **/personas kods/**, apsūdzībā pēc Krimināllikuma **262.panta 2.daļas**,

k o n s t a t ē j a :

/pers. B/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē.

2014.gada 26.maijā ap plkst.11:07, /pers. B/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras viņš noteiktajā kārtībā nebija ieguvis, atrodoties alkohola ietekmē vadīja transportlīdzekli. /pers. B/ transportlīdzekli - motociklu „IŽ JU 5", bez valsts reģistrācijas numura, vadīja Amatas novada Skujenes pagastā, apdzīvotā vietā Skujene pa Saulgriežu ielu, kur viņu aizturēja policijas darbinieks. Izdarot pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai /pers. B/ izelpojamā gaisā, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, tika konstatētas 0,63 promiles.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja **Krimināllikuma 262.panta 2.daļā** paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais **/pers. B/** tiesas sēdē savu vainu atzina pilnībā visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, neapstrīdēja inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi.

Prokurors atzina, ka lietā nav nepieciešams izdarīt pierādījumu pārbaudi, jo ir konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi.

Tā kā apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, apsūdzētais pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa saskaņā ar **Kriminālprocesa likuma 499.pantu** pieņēma lēmumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, vienlaikus izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Ņemot vērā, ka tiesā netika izdarīta pierādījumu pārbaude, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta 3.daļasnosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.pantaprasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu Krimināllikuma 262.panta 2.daļā paredzētais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama savas vainas atzīšana, izdarītā nožēlošana.

Apstākļi, kuri saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu būtu atzīstami par atbildību pastiprinošiem, netika konstatēti.

/pers. B/ agrāk nav tiesāts. /l.l.26/ Pēdējā gada laikā administratīvi sodīts 2014.gada 26.maijā par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu ar naudas sodu 85 EUR, naudas sods nav nomaksāts. /l.l.27/ /pers. B/ ir deklarētā dzīvesvieta /dzīvesvieta/. Faktiskā dzīvesvieta /dzīvesvieta/. /pers. B/ ir šķīries, apgādībā divi mazgadīgi bērni. /l.l.22-25/ Nav ziņu par oficiālu darbavietu, pēc paša vārdiem strādā gadījuma darbus.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa bez apsūdzētā personību raksturojošām ziņām, viņa attieksmes pret izdarīto ņem vērā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Krimināllikuma 262.panta 2.daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz 1 (vienam) gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz 5 (pieciem) gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Ņemot vērā, ka lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, nodarījuma rezultātā nav iestājušās smagas neatgriezeniskas sekas, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav nepieciešams piemērot panta sankcijā paredzēto bargāko soda veidu, tas ir, brīvības atņemšanu, bet sods nosakāms piespiedu darbu veidā. Apsūdzētais nenorādīja uz tādiem apstākļiem, kas būtiski ierobežotu viņa iespējas izciest šādu sodu. Naudas sods nav piemērojams, jo šāda soda piemērošanu faktiski izslēdz apsūdzētā materiālais stāvoklis. Tā kā lietā konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis, nav atbildību pastiprinošu apstākļu sodu piespiedu darba veidā iespējams noteikt zemāku par panta sankcijas vidējo robežu.

/pers. B/ piemērojams likumā paredzētais papildsods – transportlīdzekļu vadītāja tiesību atņemšana. Ņemot vērā, ka jau par administratīvi sodāmu nodarījumu, kur vadītājam, kuram ir transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, ja alkohola koncentrācija pārsniedz 0,5 promiles, likumdevējs paredz kā obligātu tiesību atņemšanu uz vienu gadu, soda termiņš par krimināli sodāmu nodarījumu nosakāms lielāks, jo lietā nav konstatēti kādi īpaši apstākļi, kas ietekmētu apsūdzētā atbildību. Lemjot jautājumu par piemērojamā papildsoda termiņu, tiesa ņem vērā, ka par analogu pārkāpumu /pers. B/ 2011.gadā jau tika atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem, taču tas nav pietiekoši motivējis apsūdzēto ievērot likumus.

Attiecībā uz Krimināllikuma 262.panta 2.daļā sankcijā paredzēto mantas konfiskāciju, tiesa uzskata, ka tā nav piemērojama, ņemot vērā, ka Krimināllikuma 42.panta 1.daļa nosaka, ka konfiscēt var tikai apsūdzētā īpašumā esošu mantu vai tās daļu, taču transportlīdzeklis, kuru vadīja /pers. B/, nav reģistrēts kā viņa īpašums. /l.l.12/

Ņemot vērā iepriekš minēto, vadoties pēc Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 524., 527., 528. un 529.panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/ atzīt par vainīgu pēc **Krimināllikuma 262.panta 2.daļas** un sodīt ar piespiedu darbu uz **80** (astoņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz **2** (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

/pers. B/ 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pieteikties Valsts probācijas dienesta Cēsu teritoriālajā struktūrvienībā, Cēsīs, Pļavas ielā 3^{A}, piespiedu darbu soda izciešanai.

Soda izpildes institūcijai par sprieduma izpildi paziņot Cēsu rajona tiesai.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā atstāt negrozītu, līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Tiesnesis H.Brasovs